

Kauhajoki 8/9-32

Rakas opettajani!

Herran Tässä kahdesta va-
kavasta vaikutelmasta jotka sain
Ruusu-Ristin vuosikokouksessa.
Erittäinkin se tainen ei anna
mulle rauhaa vaan muistuu mielen
yhä vaan, ja yötä syystä olen aja-
tellut sulkea sille tie mieleeni tu-
lemasta, mutta kun aijan sen tehdä
nauhee vastaan uhkaava syytös lai-
mün lyönneistä, jota en ymmärrä
mitä se tarkoittaa.

Herran alusta alkaen niin on parem-
min johdonmukaista. Minä läksin
vaaristen ja peläten r. r. vuosikokou-
kseen tuntien itseni niin pieneksi.

ja vähäpäitäsiksi tulemaan niiden
joukkaan jotka ovat jo kymmeniä
vuosia kulkeneet r. r. tiellä. Mutta
kaitiin sillä rahkasta itseäni, euhän
minä mene Irimään siellä kunnia-
tusta ja suoriata, vaan jumalalliseen
elämään pievää tiellä, ja sitte kuin
virkainkin pääsin perille ja tuliv
sisälle teppelün, niin tunsin val-
taavan hengenvaiman täytlään
koka huoneen, joka vaikatti minuun
niin rauhoittavasti että tunsin ole-
vani kuin yhtä kaikkien kanssa,
sekä ajattelin, täällä minun olisi
pitänyt olla jo 20 vuotta aikajem-
min, sillä täällä tunnen sen närei-
lyn joka on jopuzainnassa henkeni
ajatuseni ja ihanteitteni kanssa.
sekä minä tunsin itseni sanomattaman
onnelliseksi, ja kaikki pelko oli korvanut.

Mutta se tainen vaikutelma ei ollut
mitään mielinen minulle, joka oli, tai
kautui, Te muutatte pian Taiselle
tasolle. joka vei mieleni alakalaiseksi
sekä ajattelin, niin lyhyenkä tämä
~~Tämä~~ 2. 2. ila minulle päättyy, ja
aurinko laskee ilta joutuu ja pimeys
peittää ^{jälkeen} maan. Kysyin hengessäni, löy-
tyykä taista apettajaa jatkaka tyyryt-
tävästi täyppiäsi paikkanne. johon sain
vastauksen. Ei löydy. Sitte kysyin
mitkä syyt aiheuttaisivat Teidän
jirikaisen pois muuttamisen, sillä iän puo-
lesta Teillä väisi olla aikaa elää
vielä kymmeniä vuosia. sain vas-
tauksen, Te olette liujan lihava, ja
paina sydäntänne ja häiritsee
verenkiertoa joka heikentää koko
runkostanne. Olen ajatellut. ehkä
tuo on Teille jonkinlainen varoitus

kuummiini tulepasta maarasta johon
pitäisi kiinnittää vakavaa huomiota.
Myöskin olen ajatellut, miksi juuri
minä sain tuon vaikutelman joka
olen Teille tuntematon ja vieras?
Wai jähkürika se sätäryystä, että
olen oppinut tuntemaan sairasten
kärsimyksiä jaita olen häitanut
luonnonparannuksella 7 vuotta.
Sairasten häita on ollut minulle
elämäni ihaninta ja mieluisinta
työtä. Sitä olen ymmärtänyt ja
tehnyt lämminällä ja rakkaudella,
joka sairaan parantuminen on ol-
lut palkein suurin ilo. Kävin
kotihäitöjana, mutta kuin äiti tuli
heikoksi täytyi minun jättää vieras
häita ja jäädä kotiin ja alkaa taas
ompelemaan joka työ on ollut minulle
aina vierasta. Sitte mikä minulle

on ominaista sairaanhoidossa on
se, että minä kysyn itseltäni sairau-
den syytä ja siihen sopivaa hoi-
tapaa, johon saan vastauksen tai
neuvon, jota olen menestyksellä se-
rannut. Kerran tässä yhden tapauk-
sen kalaisessa asiassa. Eräs mies patittoi
koputti yöllä minun luokseensa, ja
sanoi, pane nyt kaikkesi mitä a-
saat, hän on nyt pian kylmänä ja
ei pikaista apua tule, minä hämmä-
styin niin äkkiästä muuttasta enkä
osannut sanoa mitään, vaan istuin
ja kysyin itseltäni mikä häntä nyt
vaihdaa kun hän tuommasta tunte-
sain vastauksen, hänellä ovelinaa y-
dän istua. Kysyin taas mitä minun
pitää tehdä, sain vastauksen, hiera
ja huiskuta häntä. Naurin heti ylös
ja tartuun tukerasti kiinni hänen

ja Tein nukkua nukkuttin
raskaaseen ruumiiseen ja lopuksi ja-
nin kaka ruumiille kylmät pääret
ja kun 2 tuntia oli kulunut niin
hän sanoi, nyt on kuuleman ulko-
shitte. Sairauden syyt yleensä
johtuvat verenkierron häiriäistä
ja verenkierron häiriöt johtuu ma-
nista sisäistä ja ulkanaisista syistä
sekä perinnällisyydestä. (Mutta karmen
on näiden kaikkien syy ja takana) ja ih-
misen teot on karmen takana. Tus aina
naan jatkunaa kiertakulkua kaikessa
niin näkyväisessä kuin näkymättä-
mässä maailmassa. Sekä kaikki on nä-
reilyä niin tunteissa kuin aineessakin
sekä olen huomannut että tunteitten
väreilyt on suurimpia tekijöitä
sairaau parantumisessa. Sairaste on
aina kohrettava lämmitä niin hän ikä
kuin unahtaa itsensä, ja tunteensa

alkaa näreillä ja mieluisassa soju-
sainnussa kaitajansa kanssa, joka
toas puolestaan vaikuttaa runniin
kaukattumiseen. Lemmanen on pake-
mukseksi sairaskaitasta. Rakkaus on tu-
teitten leikkiä, rakkaus luua onne ja
iloa sekä terveyttä, Mutta se hynny
joka lähtee silmien syävyyksistä, on
ihaniinta näreilyä, joka kokemus on
minulle suuri harvinaisuus.

Silloin kun keskittän katseeni täh-
titaivaalle, tulee mieleeni ajatus,
että ihmisenkin on pieni maapala
joka kiertää omaa rataansa, toiset
isompaa ja toiset pienempää riippuen
ihmisen sisäisestä kehityksestä, sekä
että ihmisessä on erustettuna pie-
naiskaassa maailman kaiken, miljoa-
ninen tajunnallisuus saluineen,
jotka myös kiertää ja kulkee keh-

työssä eteenpäin. Joka täyttävät
ruumiissamme niille kuuluvia tehtä-
viä. Toiseksi ajattelen, me ihmisetkin
ollaan vain saluja tässä maailman
suuressa ruumiissa jossa pyörimme
eteenpäin jumaluutta kahdi.

Erään kerran näin kauniin tullen
jalavan maassa, ihmettelin
kuinka tuli saattaa palaa ilma-
puita, sain vastauksen, se tuli
on pienen ihmisryhmän sytyttä-
mä rakkauden tuli, jotka ol-
ovat ruseu-ristiläisiä

Luovaten muistan Teitä

Anna-Liisa Jahlstedt.